

[Kalnæs]

1980, medens det samlede behov anslås til at være i hvert fald 750 mill. kr. inden for staten.

Da en meget stor del af de offentlige bygninger ejes af kommuner og amter, må det være af afgørende betydning, at der også inden for amter og kommuner ydes en indsats, der svarer til aktiviteterne inden for det statslige og det private område.

Energiministeren (Poul Nielson):

Jeg vil indledningsvis sige, at regeringen er enig med spørgeren i, at det er rimeligt og også nødvendigt, at de offentlige myndigheder gør en indsats for at spare på energien. Det er også baggrunden for de energibesparende investeringer, staten har foretaget i sine egne bygninger, og for indenrigsministeriets opfordring i september 1974 til kommunerne om at gennemgå de kommunale bygninger og søge de nødvendige energibesparende foranstaltninger gennemført.

Der foreligger ikke nogen samlet oversigt over den indsats, kommunerne har gjort. Der blev lavet en stikprøveundersøgelse i efteråret 1978, og ifølge den havde kommunerne i perioden fra 1974 og til da anvendt 190 mill. kr. til energibesparende foranstaltninger i de kommunale bygninger. Omfanget af kommunernes investeringer i energibesparende foranstaltninger i perioden siden da kender vi ikke endnu.

Der er ikke foretaget nogen samlet opgørelse over besparelsesmulighederne i kommunerne, men de resterende investeringsbehov kan skønsmæssigt anslås til at være af størrelsesordenen 1 mia kr. De kommunale bygninger vil på denne måde kunne bringes op på et energimæssigt niveau rent isoleringsstandardmæssigt, som nærmer sig niveauet i bygningsreglementet fra 1977, og det må sådan set være målsætningen.

Kalnæs (SF):

Jeg vil gerne sige tak til energiministeren for svaret på spørgsmålet. Jeg synes, det er lidt kedeligt, at vi ikke har bedre oplysninger om, hvad der er sket, for det fremgår jo af svaret, at det er et ganske betydeligt område, det her drejer sig om. Når man anslår det, der skal investeres, til omkring 1 mia kr., ligger der formentlig også deri, at det er ganske betydelige summer, der kunne spares på

betalingsbalancen, og det fremgik da også af det, energiministeren indledte svaret med. Jeg ved ikke, om energiministeren kan give et bud på, hvor meget det betyder i besparelser på brændselsforbruget eller på betalingsbalancen.

Herudover vil jeg gerne spørge energiministeren, om han har nogen planer om at gøre noget for at fremme energibesparelserne inden for det amtslige og kommunale bygningsområde.

Energiministeren (Poul Nielson):

Først vedrørende skønnet om, hvad det kan give, og spørgsmålet om, hvorfor det er gået så langsomt i forhold til opgavens størrelse: i 1976-energiplanen mente man, at man ville kunne nå op på en besparelse på 20-25 pct. af energiforbruget til rumopvarmning i perioden frem til 1985. Vi ved i dag på baggrund af erfaringerne med aktiviteten, og hvad man får ud af energibesparelsesinvesteringer, at vi skal være både heldige og dygtige for at nå det tal i 1995. Det kan betale sig, især på længere sigt, men det er en meget stor og tung, investeringskrævende opgave.

For så vidt angår den del af det supplerende spørgsmål, der gik på, om vi vil gøre noget mere, vil jeg sige, at både kommuner og amter og staten selv naturligvis vil blive omfattet af det, vi arbejder frem imod, nemlig at få stillet egentlige krav til isoleringsstandarder også i den eksisterende boligmasse. Det drejer sig her om en langtidsplan, der må udarbejdes, sådan at man på et eller andet tidspunkt gradvis er nået frem til en isoleringsstandard, som svarer til den, landet har brug for, men det er ikke noget, der kan gøres på kort tid.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 720

4) Til *energiministeren* af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»På hvilket grundlag finder ministeren det rimeligt at forhandle om statslige olie køb fra bl. a. Irak, efter at det nu klart er tilkendegivet, at der vil blive stillet krav om politiske indrømmelser i forbindelse med eventuelle olie køb?«